

Čtvrtek, 7. dubna 2011

64. opakuje své odhodlání pokračovat ve výkonu svého práva na parlamentní kontrolu provádění evropské politiky sousedství, rovněž prostřednictvím pravidelných diskusí s Komisí o uplatňování evropského nástroje sousedství a partnerství; vítá skutečnost, že Komise a ESVČ vedou rozsáhlé konzultace o přezkumu evropské politiky sousedství, a doufá, že Komise a ESVČ rovněž zaručí, že Parlament bude plně a systematicky konzultován při přípravě příslušných dokumentů, jako jsou akční plány evropské politiky sousedství; dále žádá, aby byl Parlamentu zajištěn přístup k mandátům pro vyjednávání o všech mezinárodních dohodách uzavíraných s partnerskými zeměmi, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, v souladu s čl. 218 odst. 10 SFEU, v němž se uvádí, že Parlament musí být ve všech etapách příslušného postupu okamžitě a plně informován;

*

* *

65. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost, vládám a parlamentům členských států a zemí, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, a generálnímu tajemníkovi Unie pro Středomoří.

Používání sexuálního násilí v konfliktech v severní Africe a na Blízkém východě

P7_TA(2011)0155

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. dubna 2011 o používání sexuálního násilí v konfliktech v severní Africe a na Blízkém východě

(2012/C 296 E/18)

Evropský parlament,

- s ohledem na své usnesení ze dne 17. ledna 2008 o situaci v Konžské demokratické republice a znásilnění jako válečném zločinu ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2009 o odstranění násilí páchaného na ženách ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o 10. výročí rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. února 2011 o situaci v Egyptě ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2011 o zemích jižního sousedství a především Libyi ⁽⁵⁾,
- s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Unie Catherine Ashtonové, které učinila dne 25. listopadu 2010 jménem Evropské unie u příležitosti Mezinárodního dne proti násilí na ženách,
- s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky Catherine Ashtonové, které učinila jménem Evropské unie u příležitosti Mezinárodního dne žen 8. března 2011,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 83.

⁽²⁾ Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0095.

Čtvrtek, 7. dubna 2011

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv ze dne 10. prosince 1948,
- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a 1820 (2008) o ženách, míru a bezpečnosti a na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1888 (2009) o sexuálním násilí páchaném na ženách a dětech v ozbrojených konfliktech,
- s ohledem na skutečnost, že v březnu 2010 byl jmenován zvláštní zástupce generálního tajemníka OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při konfliktech, a s ohledem na nový subjekt OSN zaměřený na rovnost žen a mužů (*UN Women*),
- s ohledem na hlavní směry EU týkající se všech forem násilí a diskriminace vůči ženám a dívkám a obecné zásady EU týkající se dětí a ozbrojených konfliktů,
- s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání ze dne 10. prosince 1984 a na deklaraci 3318 Valného shromáždění OSN o ochraně žen a dětí za mimořádných událostí a za ozbrojených konfliktů ze dne 14. prosince 1974, a zejména na bod 4 této deklarace, který požaduje účinná opatření, jež zabrání perzekuci a mučení žen, násilí na nich páchanému a ponižujícímu zacházení s ženami,
- s ohledem na ustanovení právních nástrojů Organizace spojených národů v oblasti lidských práv, zejména těch, které se týkají práv žen, jako je např. Charta OSN, Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, Úmluva o potlačování obchodu s lidmi a využívání prostitutek druhých osob, Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen a její opční protokol a Úmluva proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a na úmluvu z roku 1951 týkající se postavení uprchlíků,
- s ohledem na další nástroje OSN týkající se násilí na ženách, jako je např. Vídeňská deklarace a akční plán ze dne 25. června 1993, které byly přijaty na Světové konferenci o lidských právech (A/CONF.157/23), a Deklaraci o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993 (A/RES/48/104),
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 12. prosince 1997 nazvanou „Prevence zločinů a opatření trestního práva k odstranění násilí páchaného na ženách“ (A/RES/52/86), rezoluci ze dne 18. prosince 2002 nazvanou „Odstranění zločinů páchaných na ženách ve jménu ctí“ (A/RES/57/179) a rezoluci ze dne 22. prosince 2003 nazvanou „Odstranění domácího násilí na ženách“ (A/RES/58/147),
- s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu, které byly přijaty na Čtvrté světové konferenci o ženách dne 15. září 1995, a na usnesení Parlamentu ze dne 18. května 2000 o opatřeních navazujících na Pekingskou akční platformu ⁽¹⁾ a na usnesení ze dne 10. března 2005 o plnění akční platformy přijaté na Čtvrté světové konferenci o ženách (Peking +10) ⁽²⁾ a na usnesení ze dne 25. února 2010 o akční platformě OSN pro rovnost mužů a žen nazvané „Peking +15“ ⁽³⁾,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 19. prosince 2006 nazvanou „Zesílení úsilí k odstranění veškerých forem násilí na ženách“ (A/RES/61/143) a na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a 1820 o ženách, míru a bezpečnosti,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59 E, 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ Úř. věst. C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ Úř. věst. C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Čtvrtek, 7. dubna 2011

- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu přijatý v roce 1998, a zejména články 7 a 8 tohoto statutu, které označují znásilnění, sexuální otroctví, nucenou prostituci, nucené těhotenství a nucenou sterilizaci nebo jakoukoli formu sexuálního násilí za zločiny proti lidskosti a válečné zločiny a staví je na roveň mučení a závažným válečným zločinům bez ohledu na to, zda jsou tyto činy páčány soustavně během mezinárodních či vnitřních konfliktů,

- s ohledem na čl. 110 odst. 4 jednacního řádu,

- A. vzhledem k tomu, že se ženy aktivně účastní povstání na podporu demokracie, práv a svobod v severní Africe a na Blízkém východě,

- B. vzhledem k tomu, že vládnoucí režimy v Libyi a Egyptě se při těchto nepokojích uchylují k sexuálním útokům jakožto součástí konfliktu a tyto útoky jsou zaměřeny proti ženám a zvyšují jejich zranitelnost,

- C. vzhledem k tomu, že sexuální násilí je, jak se zdá, používáno k zastrašování a ponižování žen, a to i v uprchlických táborech, a vzhledem k tomu, že vzniklé mocenské vakuum může vést ke zhoršení dodržování práv žen a dívek,

- D. vzhledem k tomu, že Libyjka Iman al-Obejdiová, která poskytla reportérům v tripoliském hotelu informace o tom, že se stala obětí hromadného znásilnění a zneužití vojáky, je od 26. března 2011 zadržována na neznámém místě a nyní na ni podali žalobu kvůli pomluvě z pomluvy muži, které obvinila ze svého znásilnění,

- E. vzhledem k tomu, že v Egyptě demonstrantky uvádějí, že poté, co byly dne 9. března 2011 zatčeny na náměstí Tahrír, je vojáci podrobili zkoušce panenství a následně je mučili a znásilňovali, přičemž zkoušky panenství byly prováděny a fotografovány za přítomnosti vojáků; vzhledem k tomu, že několik Egyptanek bude postaveno před vojenský soud za to, že při zkoušce panenství „neuspěly“, a některým z nich hrozí, že budou obviněny z prostituce,

- F. vzhledem k tomu, že je-li znásilňování a sexuální otroctví součástí široce rozšířené a systematické praxe, je podle Ženevské úmluvy považováno za zločin proti lidskosti a válečný zločin, kterým by se měl zabývat Mezinárodní trestní soud; vzhledem k tomu, že znásilnění se nyní rovněž považuje za jednu ze složek zločinu genocidy, pokud je páčáno s cílem úplně nebo částečně zničit určitou skupinu; vzhledem k tomu, že by EU měla podporovat úsilí o ukončení beztrestnosti pachatelů sexuálního násilí na ženách a dětech,

- G. vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že ozbrojené konflikty mají neúměrný a mimořádný dopad na ženy; vzhledem k tomu, že by měla být posílena úloha žen při budování míru a prevenci konfliktů a měla by být poskytnuta lepší ochrana ženám a dětem v oblastech postižených válkou a konflikty prostřednictvím začlenění, prevence a ochrany,

- H. vzhledem k tomu, že plnění závazků přijatých v rezolucích Rady bezpečnosti OSN č. 1820, 1888, 1889 a 1325 je společným úkolem a sdílenou odpovědností každého jednotlivého členského státu OSN, ať už jde o stát zasažený ozbrojeným konfliktem, dárcovský stát nebo jakýkoli jiný stát; vzhledem k tomu, že v tomto ohledu je třeba zaměřit pozornost na obecné zásady EU, které byly přijaty v prosinci 2008 a týkají se všech forem násilí páchaných na ženám a dívkách, a na obecné zásady EU týkající se dětí a ozbrojených konfliktů a potírání veškerých forem jejich diskriminace proti nim, z nichž jasně vyplývá, že se jedná o priority Unie,

Čtvrtek, 7. dubna 2011

1. vyzývá Komisi a vlády členských států, aby jednoznačně odsoudily používání sexuálních útoků, zavražďování a útoky na ženy v Libyi a Egyptě;
2. jednoznačně odsuzuje nucené „zkoušky panenství“ praktikované egyptskou armádou na povstalkyních zadržených na náměstí Tahrír, a považuje tyto postupy za nepřijatelné, neboť se v jádru jedná o formu mučení; vyzývá nejvyšší vojenskou radu Egypta, aby přijala okamžitá opatření s cílem zastavit toto ponižující zacházení a zajistit, aby všechny bezpečnostní a armádní složky byly jasně poučeny o tom, že mučení a jiné špatné zacházení, včetně nucených „zkoušek panenství“, nemohou být tolerovány a budou v plné míře vyšetřovány;
3. vyzývá egyptské orgány, aby přijaly bezodkladná opatření s cílem zastavit mučení, vyšetřit všechny případy špatného zacházení s mírumilovnými demonstranty a zastavit trestní stíhání civilistů před vojenskými soudy; je zejména znepokojen zprávami od organizací na ochranu lidských práv o tom, že dochází k zatýkání nezletilých a jejich odsouzení před vojenskými soudy;
4. doporučuje, aby bylo zahájeno nezávislé vyšetřování s cílem postavit viníky před soud, přičemž zvláštní pozornost by se měla věnovat trestným činům, kterých se podle Římského statutu Mezinárodního trestního soudu dopustil Muammar Kaddáfí; je toho názoru, že osoby, jež budou shledány vinnými za tyto činy, musí být postaveny před soud a že ženy, které takové zneužívání ohlásily, musí být ochráněny před represáliemi;
5. zdůrazňuje, že každý by měl mít možnost vyjádřit svůj postoj k demokratické budoucnosti své země, aniž by byl zadržován, mučen nebo podroben ponižujícímu či diskriminujícímu zacházení;
6. pevně věří, že změny, které probíhají v severní Africe a na Blízkém východě, musí vést k ukončení diskriminace žen a k jejich plnému začlenění do společnosti za rovnocenných podmínek a v souladu s Úmluvou OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW);
7. zdůrazňuje, že je obecně třeba chránit práva žen v nových demokratických a právních strukturách těchto společností;
8. zdůrazňuje, že by měla být uznána úloha žen v revolucích a demokratizačních procesech, přičemž je třeba jasně poukázat na specifické hrozby, kterým ženy čelí, a na potřebu zajistit jim podporu a bránit jejich práva;
9. vyzývá členské státy EU, aby aktivně a dlouhodobě prosazovaly – politicky i finančně – plné uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti č. 1325 a zřízení kontrolních institucí a mechanismů na úrovni Evropské unie, jak je v této rezoluci stanoveno, a dále vyzývá OSN, aby zajistila uplatňování této rezoluce na všech mezinárodních úrovních;
10. zdůrazňuje, že je třeba prioritně prosazovat lidská práva ve všech opatřeních evropské politiky sousedství jako nedílnou součást demokratizačního procesu a zdůrazňuje, že je nutné sdílet zkušenosti EU v oblasti politik rovnosti mezi ženami a muži a v oblasti násilí páchaného na základě pohlaví;
11. zdůrazňuje, že je třeba uplatňovat zásadu rovnosti mezi ženami a muži a podporovat konkrétní kroky s cílem dosáhnout v zemích, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, efektivního a systematického přístupu založeného na rovnosti pohlaví; naléhavě žádá vlády a občanskou společnost, aby zvýšily sociální začlenění žen, zintenzivnily boj proti negramotnosti a zvýšily podporu zaměstnanosti a finanční nezávislosti žen, aby tak zajistily účelnou přítomnost žen na všech úrovních; zdůrazňuje, že rovnost mezi ženami a muži se musí stát nedílnou součástí demokratizačního procesu a kromě toho by mělo být prioritou vzdělání pro ženy a dívky, včetně zvýšení povědomí o jejich právech;

Čtvrtek, 7. dubna 2011

12. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, ESVČ a Komisi, aby se při svých jednáních s jižními zeměmi, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, zaměřovaly zejména na politické priority EU, jako je zrušení trestu smrti, dodržování lidských práv, včetně práv žen, a základních svobod a na ratifikaci řady mezinárodních právních nástrojů, včetně Římského statutu Mezinárodního trestního soudu a Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951;

13. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

Výroční zpráva EIB za rok 2009

P7_TA(2011)0156

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. dubna 2011 o výroční zprávě Evropské investiční banky za rok 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu skupiny EIB (zpráva o činnosti a zpráva o odpovědnosti podniku, finanční zpráva a statistická zpráva) za rok 2009,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. května 2010 o výroční zprávě Evropské investiční banky za rok 2008 ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. března 2009 o výročních zprávách Evropské investiční banky a Evropské banky pro obnovu a rozvoj za rok 2007 ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. června 2010 o strategii EU 2020 ⁽³⁾,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanovisko Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A7-0073/2011),

Nový statut EIB

1. vítá změny, které přinesla Lisabonská smlouva a které umožňují větší flexibilitu ve financování EIB, například majetková účast jako doplněk k obvyklým činnostem banky, možnost zřizovat dceřiné společnosti a další subjekty, které budou regulovat takzvané zvláštní činnosti a poskytovat širší služby technické pomoci, a posílení výboru pro audit;
2. připomíná změny, které přinesla Lisabonská smlouva a které vyjasňují cíle EIB v oblasti financování ve třetích zemích, jež musí podporovat obecné zásady, jimiž se řídí vztahy EU s okolním světem, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 5 Smlouvy o EU, a také cíle vnější činnosti EU uvedené v článku 21 Smlouvy o EU;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81 E, 15. 3. 2011, s. 135.

⁽²⁾ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 147.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0223.